

**Iš EŽTT bylų sąrašo išbrauktos bylos
(išskyrus taikius susitarimus ir vienašales deklaracijas)**

2017 m. birželio 1 d. duomenimis

1. **Juška prieš Lietuvą** (peticijos Nr. 66095/01), 2003 03 20,
2. **Bagdonas ir Pacevičius prieš Lietuvą** (Nr. 57190/00), 2003 10 23,
3. **Mickevičius prieš Lietuvą** (Nr. 17121/02), 2003 12 16,
4. **Saltykova prieš Lietuvą** (Nr. 70351/01), 2003 12 16,
5. **Kupšienė prieš Lietuvą** (Nr. 939/02), 2004 06 24,
6. **Kiselis prieš Lietuvą** (Nr. 15968/02), 2005 12 01,
7. **Trijonis prieš Lietuvą** (Nr. 2333/02), 2005 12 15,
8. **Liaudegis prieš Lietuvą** (Nr. 27116/02), 2006 01 31,
9. **Strazdienė prieš Lietuvą** (Nr. 22193/02), 2006 01 31,
10. **Vaičeliienė prieš Lietuvą** (Nr. 23595/03), 2006 01 31,
11. **Aleksonienė ir kiti prieš Lietuvą** (Nr. 33646/02), 2006 02 07,
12. **Vėjelis prieš Lietuvą** (Nr. 19248/02), 2006 02 28,
13. **Bendžius prieš Lietuvą** (Nr. 67506/01), 2006 03 28,
14. **Zainullah prieš Lietuvą** (Nr. 9246/04), 2007 03 06,
15. **Astrauskas ir Zaranka prieš Lietuvą** (Nr. 33164/02), 2007 06 19,
16. **Prokopovičius prieš Lietuvą** (Nr. 15259/04), 2007 09 25,
17. **Daukša prieš Lietuvą** (Nr. 13332/05), 2008 04 29,
18. **Vasiliauskienė prieš Lietuvą** (Nr. 36065/06), 2009 03 02,
19. **Šiktorovas prieš Lietuvą** (Nr. 32120/06), 2009 11 17,
20. **Petraitis prieš Lietuvą** (Nr. 34937/06), 2010 02 23,
21. **Artemi ir Gregory prieš Kiprą ir kitas ES nares, įskaitant Lietuvą** (Nr. 35524/06), 2010 09 30,
22. **Borisov prieš Lietuvą** (Nr. 9958/04), 2011 06 14,
23. **Sanian prieš Lietuvą** (Nr. 23562/05), 2011 10 18,
24. **Alzuhari prieš Lietuvą** (Nr. 16688/06), 2011 10 18,
25. **Jakimčikas prieš Lietuvą** (Nr. 15518/08), 2011 12 13,
26. **Vainorius prieš Lietuvą** (Nr. 15568/08), 2013 02 12,
27. **Trečiokienė prieš Lietuvą** (Nr. 54192/09), 2014 11 18,
28. **Radiukevičius prieš Lietuvą** (Nr. 44376/06), 2015 03 31,
29. **Wahl prieš Lietuvą** (Nr. 43062/08), 2016 02 23,
30. **Semėnas prieš Lietuvą** (Nr. 42233/11), 2016-09-13,
31. **Šaulys prieš Lietuvą** (Nr. 43635/13), 2016-09-13,
32. **Vaivada prieš Lietuvą** (Nr. 48303/13), 2016-09-13,
33. **Petrulevič prieš Lietuvą** (Nr. 61084/11), 2017-01-24,
34. **Vitienė prieš Lietuvą** (Nr. 65611/10), 2017 02 21,
35. **Bartaševičius prieš Lietuvą** (Nr. 67441/13) 2017 04 04,
36. **Pukelis prieš Lietuvą** (Nr. 2052/10) 2017 04 04,
37. **Lavrenov ir kiti prieš Lietuvą** (Nr. 15202/11) 2017 04 04,
38. **Bykova ir Makhotkina prieš Lietuvą** (Nr. 10462/10) 2017 04 25.

Juška prieš Lietuvą (Nr. 66095/01), 2003 03 20

Pareiškimą, kurį 2000 m. gruodžio 10 d. Teismui pateikė p. Romas Juška dėl Konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje įvirtinto reikalavimo išnagrinėti baudžiamąją bylą per „įmanomai trumpiausią laiką“ pažeidimo, *buvo nuspręsta išbraukti 2003 m. kovo 20 dieną po to, kai pats pareiškėjas du kartus informavo Teismą, jog atsisako savo pareiškimo prieš Lietuvą.* Motyvuodamas naujų Baudžiamojo

kodekso ir Baudžiamojo proceso kodekso priėmimu Lietuvoje, pareiškėjas nurodė, kad jis nebeturi skundų prieš Lietuvos Respublikos valdžios institucijas dėl jo teisių pažeidimo.

Bagdonas ir Pacevičius prieš Lietuvą (Nr. 57190/00), 2003 10 23

Pareiškėjai p. Vincas Bagdonas ir Vidas Pacevičius, nuteisti kaip nelegalaus asmenų gabenimo organizatoriai ir pagrindiniai vykdytojai, skundėsi Teismui, kad jų atžvilgiu nebuvo užtikrintas teisingas baudžiamosios bylos nagrinėjimas pagal Konvencijos 6 straipsnio 1 dalį, nes jie buvo pripažinti kaltais už nusikaltimą, kurį, jų nuomone, juos padaryti sukurstė valstybės pareigūnai, veikę kaip slaptieji agentai.

Pareiškėjai nesureagavo į Teismo prašymą pateikti pastabas dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės pozicijos dėl jų pareiškimo priimtumo ir pagrįstumo iki 2002 m. lapkričio 21 d. ir neprašė pratęsti termino jų pateikimui, todėl Teismas nusprendė, kad nėra pagrindo tęsti šios bylos prieš Lietuvą nagrinėjimą ir 2003 m. spalio 23 d. išbraukė ją iš bylų sąrašo.

Mickevičius prieš Lietuvą (Nr. 17121/02), 2003 12 16

Pareiškėjas Stanislovas Mickevičiaus skundėsi, kad Lietuvos Respublikos teisėsaugos institucijos, įskaitant teismus, vilkino baudžiamosios bylos jo atžvilgiu tyrimą bei teisminį nagrinėjimą, tuo pažeisdamas jo teisę į teismą per „įmanomai trumpiausią laiką“, kaip to reikalauja Konvencijos 6 straipsnis. Pareiškėjas taip pat teigė, kad jis buvo nuteistas už veiksmus, kurie tuo metu nebuvo laikomi nusikaltimais pagal valstybės vidaus teisę ir kad jo nuteisimas neatitiko Konvencijos 9 (minties ir sąžinės laisvė), 10 (saviraiškos laisvė) ir 11 (susirinkimų ir asociacijos laisvė) straipsnių, imant atskirai ir kartu su Konvencijos 14 straipsniu (diskriminacijos uždraudimas), atsižvelgiant į tai, kad jis buvo, jo nuomone, teisiamas už jo kaip TSRS komunistų partijos nario įsitikinimus ir už jo, kaip komunisto veiklą bei žurnalisto darbą.

Pažymėtina, kad du iš šešių teisiųjų toje pačioje byloje yra Mykolas Burokevičius bei Juozas Kuolelis, kurie taip pat yra pateikę pareiškimus (Nr. 27434/02 ir 74357/01) Teismui dėl analogiškų Konvencijos nuostatų galimų pažeidimų.

Byla, kurią Teismas nusprendė išbraukti iš sąrašo, Lietuvos Respublikos Vyriausybei buvo perduota 2003 m. kovo 13 d. Pastabas dėl Vyriausybės parengtos pozicijos dėl pareiškimo priimtumo ir pagrįstumo pareiškėjas buvo paprašytas pateikti iki 2003 m. liepos 17 d., tačiau nei iki šios datos, nei po 2003 m. spalio 15 d., kai pareiškėjas buvo informuotas apie termino pastabų pateikimui pasibaigimą, Teismas jokio atsakymo negavo. Kadangi pareiškėjas p. S. Mickevičiaus nepalaikė savo skundų, Teismas nusprendė, kad nėra pagrindo tęsti bylos nagrinėjimą ir, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktu, išbraukė šią bylą iš sąrašo.

Saltykova prieš Lietuvą (Nr. 70351/01), 2003 12 16

Pareiškėja skundėsi, kad jai, keturiolikmetei, paskirta kardomoji priemonė – kardomasis kalinimas (suėmimas) – neatitiko vidaus teisės nuostatų, todėl jos atžvilgiu buvo nesilaikyta Konvencijos 5 straipsnio 1 dalies reikalavimų. Ji taip pat tvirtino, jog kardomojo kalnimo (suėmimo) laikotarpiu Kauno nepilnamečių tardymo izoliatoriuje-auklėjimo darbų kolonijoje patyrė orumą žeminantį elgesį, kurį draudžia Konvencijos 3 straipsnis.

Teismas per nustatytą laiką negavo pareiškėjos ar jos atstovo pastabų dėl Vyriausybės pozicijos šioje byloje, todėl nusprendė, kad p. J. Saltykova nepalaiko savo pareiškimo. Nematydamas pagrindo toliau nagrinėti bylą, Teismas išbraukė ją iš bylų sąrašo.

Kupšienė prieš Lietuvą (Nr. 939/02), 2004 06 24

Pareiškėja Angelė Kupšienė pareiškime, Teismui pateiktame 2001 m. liepos 31 d., skundėsi dėl civilinio proceso jos atžvilgiu trukmės, pažeidžiančios Konvencijos 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą „įmanomai trumpiausio laiko“ reikalavimą.

Pareiškimas Lietuvos Respublikos Vyriausybei buvo perduotas 2003 m. kovo 19 d. Vyriausybė pateikė Teismui poziciją dėl pareiškimo priimtumo ir esmės. Pareiškėja iki Teismo nustatyta termino

nepateikė pastabų dėl Vyriausybės pozicijos, todėl Teismas nusprendė, kad pareiškėja prarado interesą palaikyti savo pareiškimą, ir nėra pagrindo tęsti bylos nagrinėjimą.

Kiselis prieš Lietuvą (Nr. 15968/02), 2005 12 01

Pareiškėjas Teismui skundėsi dėl kardomojo kalinimo (suėmimo) teisėtumo bei pagrįstumo. Teismas per nustatytą laiką negavo pareiškėjo pastabų dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės pozicijos ar prašymo pratęsti terminus, todėl nusprendė, kad G. Kiselis nepalaiko savo pareiškimo. Nusprendęs, jog nagrinėti toliau bylą nėra pagrindo, Teismas išbraukė ją iš sąrašo.

Trijonis prieš Lietuvą (Nr. 2333/02), 2005 12 15

Byloje priimtinomis buvo pripažintos pareiškimo dalys dėl tariamai per ilgo baudžiamosios bylos nagrinėjimo bei visos paros namų arešto teisėtumo pagal Konvencijos 5 straipsnį.

Teismas per nustatytą laiką negavo pareiškėjo pastabų dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės pozicijos ar prašymo pratęsti terminus, todėl nusprendė, kad H. Trijonis nepalaiko savo pareiškimo. Nusprendęs, jog nagrinėti toliau bylą nėra pagrindo, Teismas išbraukė ją iš sąrašo.

Liaudegis prieš Lietuvą (Nr. 27116/02), 2006 01 31

Pareiškėjas, išėjęs į laisvę iš įkalinimo įstaigos, nepranešė apie savo pasikeitusį adresą, be to, jo žmona atsisakė priimti A. Liaudegiui adresuotus laiškus. Todėl Teismas nusprendė, kad pareiškėjas nepalaiko savo pareiškimo ir nustatęs, jog nagrinėti toliau minėtą bylą nėra pagrindo, išbraukė ją iš sąrašo.

Strazdienė prieš Lietuvą (Nr. 22193/02), 2006 01 31

Teismas per nustatytą laiką negavo pareiškėjos pastabų dėl Vyriausybės pozicijos ar prašymo pratęsti terminus. Todėl Teismas nusprendė, kad pareiškėja nepalaiko savo pareiškimo ir nustatęs, jog nagrinėti toliau minėtą bylą nėra pagrindo, išbraukė ją iš sąrašo.

Vaičeliienė prieš Lietuvą (Nr. 23595/03), 2006 01 31

Teismas per nustatytą laiką negavo pareiškėjos pastabų dėl Vyriausybės pozicijos ar prašymo pratęsti terminus. Todėl Teismas nusprendė, kad pareiškėja nepalaiko savo pareiškimo ir nustatęs, jog nagrinėti toliau minėtą bylą nėra pagrindo, išbraukė ją iš sąrašo.

Aleksonienė ir kiti prieš Lietuvą (Nr. 33646/02), 2006 02 07

Teismas išbraukė pareiškimą iš bylų sąrašo. Kadangi pareiškėjams buvo atkurtos nuosavybės teisės, jie pareiškė norą atsisakyti savo skundų dėl Konvencijos 1 Protokolo 1 straipsnio pažeidimo.

Vėjelis prieš Lietuvą (Nr. 19248/02), 2006 02 28

Teismas priėmė sprendimą išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo, kadangi pareiškėjas per nustatytą laiką nepateikė Teismui pastabų dėl Vyriausybės pozicijos ar prašymo pratęsti pastabų pateikimo terminus.

Bendžius prieš Lietuvą (Nr. 67506/01), 2006 03 28

Teismas priėmė sprendimą išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo, nes pareiškėjas Teismui per nustatytą terminą nepateikė savo pastabų dėl Vyriausybės pozicijos dėl bylos esmės bei reikalavimų dėl teisingo atlyginimo. Šias pastabas pareiškėjas turėjo pateikti po to, kai Teismas 2005 m. balandžio 26 d. priėmė nutarimą dėl Bendžiaus pareiškimo prieš Lietuvą priimtimumo. Teismas pripažino priimtinais pareiškėjo skundus dėl tariamo Konvencijos 6 straipsnio, taikant nusikalstamą veiką imituojančio elgesio modelį, pažeidimo. Pareiškėjas neprašė pratęsti Teismo nustatyto termino pastaboms ir reikalavimams pateikti, nors Teismas jį pakartotinai raštu paragino pateikti savo poziciją. Taigi Teismas nusprendė, kad pareiškėjas nebesiekia palaikyti savo pareiškimo.

Zainullah prieš Lietuvą (Nr. 9246/04), 2007 03 06

Teismas priėmė sprendimą išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo pareiškimą, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies *a* punktu. Pareiškėjas skundėsi dėl Konvencijos 5 straipsnio.

Vyriausybė pateikė Teismui savo poziciją dėl bylos priimtumo ir esmės. Kadangi pareiškėjas nepranešė Teismui apie savo pasikeitusią gyvenamąją vietą, nepalaikė ryšio su Teismu bei neįgaliojo jį atstovaujančio advokato tai padaryti, Teismas nusprendė, kad pareiškėjas nepalaiko savo pareiškimo ir nustatęs, jog nagrinėti toliau šią bylą nėra pagrindo, išbraukė ją iš bylų sąrašo.

Astrauskas ir Zaranka prieš Lietuvą (Nr. 33164/02), 2007 06 19

Teismas priėmė sprendimą išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo. Pareiškėjai skundėsi dėl tariamų Konvencijos 6 straipsnio (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą) ir Konvencijos 1 Protokolo 1 straipsnio (nuosavybės apsauga) pažeidimų.

Vyriausybė pateikė Teismui savo poziciją dėl bylos priimtumo ir esmės.

Teismas pažymėjo, kad per nustatytą laiką negavo pareiškėjų pastabų dėl Vyriausybės pozicijos ir jokių kitų dokumentų. Todėl Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies *a* punktu, nusprendė, kad pareiškėjai nepalaiko savo pareiškimo, ir nustatęs, jog toliau nagrinėti šią bylą nėra pagrindo, išbraukė ją iš bylų sąrašo.

Prokopovičius prieš Lietuvą (Nr. 15259/04), 2007 09 25

Teismas priėmė nutarimą išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo. Pareiškėjas skundėsi dėl tariamų Konvencijos 6 straipsnio (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą) pažeidimų, padarytų nagrinėjant jo baudžiamąją bylą.

Vyriausybė savo poziciją dėl pareiškimo priimtumo ir esmės Teismui pateikė 2006 m. spalio 13 d.

Nutarime išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo Teismas pažymėjo, kad per nustatytą terminą, t.y. iki 2006 m. gruodžio 1 d. pareiškėjas nepateikė savo atsiliepimo į Vyriausybės poziciją, be to, vėliau buvo pakartotinai paragintas pateikti savo pastabas (paskutinis registruotas laiškas pareiškėjui išsiųstas 2007 m. gegužės 23 d.), tačiau jokio atsakymo iš pareiškėjo nesulaukta.

Taigi Teismas, vadovaudamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies *a* punktu, nusprendė, kad pareiškėjas nebepalaiko savo pareiškimo, ir nustatęs, kad toliau nagrinėti šią bylą nėra pagrindo, išbraukė ją iš bylų sąrašo.

Daukša prieš Lietuvą (Nr. 13332/05), 2008 04 29

Teismas priėmė nutarimą išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo. Pareiškėjas skundėsi dėl tariamo Konvencijos 6 straipsnio (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą) pažeidimo dėl to, kad Kauno apygardos teismas civilinėje byloje, kurioje pareiškėjas buvo ieškovas, priėmė sprendimą jam nedalyvaujant, nepranešęs apie teismo posėdį.

Vyriausybė savo poziciją dėl pareiškimo priimtumo ir esmės, kurioje atmetė pareiškėjo teiginius kaip nepagrįstus, Teismui pateikė 2007 m. vasario 20 d.

Nutarime išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo Teismas pažymėjo, kad per nustatytą terminą, t.y. iki 2007 m. balandžio 3 d. pareiškėjas nepateikė savo atsiliepimo į Vyriausybės poziciją, be to, vėliau pakartotinai paragintas pateikti savo pastabas, to nepadarė.

Taigi Teismas, vadovaudamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies *a* punktu, nusprendė, kad pareiškėjas nebepalaiko savo pareiškimo, ir nustatęs, kad toliau nagrinėti šią bylą nėra pagrindo, išbraukė ją iš bylų sąrašo.

Vasiliauskienė prieš Lietuvą (Nr. 36065), 2009 03 02

Teismas priėmė nutarimą išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo. Pareiškėja skundėsi dėl tariamo Konvencijos 8 straipsnio pažeidimo (teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą) dėl to, kad jos šeima, įskaitant nepilnametę vaikaitę, buvo iškeldinta iš būsto, kuris buvo parduotas iš varžytinių.

2008 m. vasario 21 d. Teismas, preliminariai sprenddamas dėl pareiškimo priimtimumo, kreipėsi į Vyriausybės atstovę, prašydamas pateikti su pareiškėjos šeimos iškeldinimo iš būsto padariniais susijusios papildomos informacijos ir dokumentus, patvirtinančius pareiškėjos dukters ir nepilnametės vaikaitės aprūpinimą būstu. Pateikus minėtą informaciją, ji buvo persiūsta ir pareiškėjai.

Nutarime išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo Teismas pažymėjo, kad per nustatytą terminą, t.y. iki 2008 m. gegužės 6 d. pareiškėja nepateikė savo atsiliepimo į Vyriausybės pateiktą informaciją, be to, vėliau pakartotinai paraginta pateikti savo pastabas, to nepadarė.

Taigi, Teismas, vadovaudamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktu, nusprendė, kad pareiškėja nebepalaiko savo pareiškimo, ir, nustatęs, kad toliau nagrinėti šią bylą nėra pagrindo, išbraukė ją iš bylų sąrašo.

Šiktorovas prieš Lietuvą (Nr. 32120/06), 2009 11 17

Teismas priėmė nutarimą išbraukti parreiškimą iš bylų sąrašo pagal Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – Konvencijos) 37 straipsnio 1 dalies a punktą.

Pareiškėjas skundėsi, kad jo laikymo sąlygos Druskininkų ir Marijampolės rajonų policijos komisariatų areštinėse prilygo Konvencijos 3 straipsnyje uždraustam kankinimui ir nežmoniškam bei žeminančiam orumą elgesiui. Be to, buvo keltas klausimas dėl administracinių teismų priteistos kompensacijos už netinkamas sąlygas pakankamumo.

Teismas pastebėjo, kad po to, kai byla buvo perduota Vyriausybei ir ši pateikė savo poziciją, pareiškėjui buvo duotas terminas pareikšti pastabas dėl Vyriausybės pozicijos bei reikalavimus dėl teisingo atlyginimo. Pareiškėjas per nurodytą terminą neatsakė. Vėliau jam buvo priminta apie praleistą terminą ir įspėta apie galimas pasekmes. Be to, Teismas kreipėsi į Vyriausybę, prašydamas suteikti informacijos apie pareiškėjo buvimo vietą. Paaiškėjo, kad pareiškėjas, atlikęs bausmę, buvo paleistas iš įkalinimo vietos ir jo tolesnė gyvenamoji ar buvimo vieta buvo nežinoma. Vėlesnės pastangos sužinoti pareiškėjo adresą buvo nesėkmingos, o pats A. Šiktorovas per tą laiką nė karto nesusisiekė su Teismu.

Atsižvelgdamas į visas paminėtas aplinkybes, Teismas laikėsi nuomonės, jog pareiškėjas nebenori toliau palaikyti savo pareiškimo ir, nesant ypatingų aplinkybių, kurios dėl pagarbos žmogaus teisėms, įtvirtintoms Konvencijoje ir jos protokoluose, reikalautų tęsti bylos nagrinėjimą, Teismas vienbalsiai nusprendė išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo.

Petraitis prieš Lietuvą (Nr. 34937/06), 2010 02 23

Teismas priėmė nutarimą išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo pagal Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – Konvencija) 37 straipsnio 1 dalies a punktą. Remdamasis Konvencijos 6 straipsniu pareiškėjas skundėsi dėl tariamai neteisingo ir pernelyg ilgai trukusio baudžiamojo proceso.

Nutarime išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo Teismas pažymėjo, kad po to, kai pareiškimas buvo perduotas Vyriausybei ir ši pateikė savo poziciją, pareiškėjui buvo nustatytas terminas savo pastaboms ir teisingo atlyginimo reikalavimams pateikti. Pareiškėjas per nurodytą terminą neatsakė. Vėliau jam buvo priminta apie praleistą terminą ir jis buvo įspėtas apie tai, kad pareiškimas gali būti išbrauktas iš bylų sąrašo, jei pareiškėjas nebeketina jo palaikyti, tačiau L. Petraitis daugiau nesusisiekė su Teismo kanceliarija.

Atsižvelgęs į tai, kad nebuvo jokių ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių šią bylą reikėtų nagrinėti toliau, Teismas vienbalsiai nusprendė išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo.

Artemi ir Gregory prieš Kiprą ir kitas ES nares, įskaitant Lietuvą (Nr. 35524/06), 2010 09 30

Teismas išbraukė iš bylų sąrašo pareiškimą Artemi ir Gregory prieš Kiprą, Airiją, Austriją, Belgiją, Čekiją, Daniją, Estiją, Italiją, Latviją, Lenkiją, Lietuvą, Liuksemburgą, Maltą, Nyderlandus, Portugaliją, Prancūziją, Slovakiją, Slovėniją, Suomiją, Švediją, Vengriją ir Vokietiją, kadangi pareiškėjai nebepalaikė savo pareiškimo.

Šioje byloje pareiškėjai buvo du Kipro piliečiai (antrasis pareiškėjas yra pirmojo pareiškėjo vaikaitis). Pirmasis pareiškėjas gyveno šiaurinėje Kipro dalyje, tačiau buvo priverstas bėgti, kai šią teritoriją 1974 m. rugpjūtį užėmė Turkijos kariuomenė. Pareiškėjai teigė, kad Turkijos karinės pajėgos nebeleido jiems grįžti ir gyventi gimtajame miestelyje. Po 2003 m. Stojimo į Europos Sąjungą (toliau – ES) sutarties ratifikavimo ir įsigaliojimo pareiškėjai dėl savo teisės laisvai judėti ir gyventi šiaurinėje Kipro dalyje ribojimo kreipėsi į įvairias ES institucijas – Europos Parlamentą, Europos Komisiją, ES Tarybą, tačiau jų reikalavimai nebuvo patenkinti.

Teismui pareiškėjai skundėsi dėl Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – Konvencija) 4 protokolo 2 ir 3 straipsniuose įtvirtintų judėjimo laisvės, teisės pasirinkti gyvenamąją vietą bei draudimo išsiųsti piliečius tariamų pažeidimų, siedami juos su 2003 m. Stojimo į ES sutarties protokole Nr. 10 numatytu *acquis communautaire* (ES teisyno) suspendavimu Šiaurės Kipre. Pareiškėjai taip pat teigė, kad valstybės atsakovės šiuo atžvilgiu neįvykdė savo pozityviųjų pareigų, kaip reikalaujama pagal Konvencijos 1 straipsnį, nes neužtikrino pareiškėjams galimybės naudotis teise laisvai judėti ir gyventi šiaurinėje Kipro dalyje, nors stodamos į ES įsipareigojo spręsti Kipro konfliktą. Remdamiesi Konvencijos 14 straipsniu ir Konvencijos 12 protokolo 1 straipsniu pareiškėjai skundėsi ir dėl tariamai patirtos diskriminacijos, kadangi Europos Komisija nenustatė Turkijai pareigos užtikrinti priverstinai iškeldintiems graikų kilmės kipriečiams teisę grįžti, kaip vienos iš stojimo į ES sąlygų, nors atitinkamą reikalavimą nustatė Bosnijai ir Hercegovinai, Kroatijai ir Serbijai. Be to, pareiškėjai skundėsi, kad tariamai buvo pažeista Konvencijos 13 straipsnyje numatyta teisė į veiksmingą teisinės gynybos priemonę. Galiausiai remdamiesi 17 straipsniu pareiškėjai skundėsi, kad valstybės atsakovės siekė atimti iš jų teisę laisvai judėti ir gyventi Kipre, pirminėje ES teisėje įtvirtindamos nuolatinius minėtų teisių ribojimus, ir kad tokie ribojimai prilygo etniniam valymui bei neatitiko Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijų.

Prieš nusprenddamas dėl pareiškimo priimtino Teismas jį perdavė visų minėtų 22 ES valstybių, įskaitant Lietuvą, vyriausybėms, kurios pagal suformuluotus klausimus pateikė Teismui savo pastabas dėl pareiškime išdėstytų skundų priimtino. Kipro vyriausybė savo pastabas teikė atskirai, o likusios 21 valstybės atsakovės vyriausybės parengė bendras pastabas. Teismas persiuntė pastabas pareiškėjams, kad jie pateiktų savo atsikirtimus. Nutarime išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo Teismas pažymėjo, kad pareiškėjams buvo nustatytas terminas savo pastaboms pateikti, tačiau jie per nurodytą terminą neatsakė. Vėliau pareiškėjams buvo du kartus priminta apie praleistą terminą ir jų dėmesys buvo atkreiptas į tai, kad pareiškimas gali būti išbrauktas iš bylų sąrašo, jei jie nebeketina jo palaikyti, tačiau pareiškėjai nebeatsiliepė.

Teismas nutarė, kad pareiškėjai nebeketina palaikyti savo pareiškimo. Atsižvelgęs į tai, kad nebuvo jokių ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos protokoluose įtvirtintų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių šią bylą reikėtų nagrinėti toliau, vadovaudamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktu ir to paties straipsnio 1 dalimi *in fine* Teismas vienbalsiai nusprendė išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo.

Borisov prieš Lietuvą (Nr. 9958/04), 2011 06 14

Teismas, atsižvelgdamas į tai, jog pareiškėjo teisinės padėties netikrumo klausimas dėl jam gresiančio išsiuntimo iš Lietuvos yra išspręstas (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010 m. birželio 23 d. nutartimi atmetus prašymą išsiųsti J. Borisovą iš Lietuvos ir Migracijos departamento 2010 m. rugpjūčio 13 d. sprendimu J. Borisovui išdavus ilgalaikio gyventojų leidimą), konstatavo, kad buvo atitaisytas pareiškėjo padėties netikrumas, dėl kurio jis skundėsi pagal Konvencijos 8 straipsnį (teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą) ir nusprendė šį pareiškimą iš bylų sąrašo išbraukti.

Pareiškėjas Jurijus Borisovas skundėsi dėl tariamų daugelio Konvencijos teisių pažeidimų: Konvencijos 6 (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą), 7 (nėra bausmės be įstatymo), 8 (teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą), 10 (saviraiškos laisvė), 13 (teisė į veiksmingą teisinės gynybos priemonę), 14 (diskriminacijos dėl naudojimosi Konvencijos pripažintomis teisėmis ir laisvėmis uždraudimas) straipsnių pažeidimų. Vyriausybei šis pareiškimas buvo perduotas 2007 m., pateiktus vienintelį klausimą – ar nebuvo pažeista Konvencijos 8 straipsnyje įtvirtinta pareiškėjo teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą proceso dėl pareiškėjo išsiuntimo iš Lietuvos kontekste. Teismas 2011 m. birželio 14 d. sprendimu tik šį pareiškėjo skundą pripažino priimtiniu, kiti pareiškėjo skundai, kurie buvo susiję su Lietuvos Respublikos pilietybės netekimu buvo atmesti kaip nepriimtini.

Šiuo požiūriu reikšmingas buvo tęstinis pareiškėjo situacijos netikrumas, nes klausimo dėl jo išsiuntimo sprendimas užsitęsė, o tai pagal Teismo praktiką gali prilygti Konvencijos 8 straipsnio pažeidimui. Pastebėtina, kad dar 2004 m. sausio 9 d. Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos pradėtas procesas dėl pareiškėjo išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos pareiškimo pateikimo metu nebuvo pasibaigęs. Administracinė byla dėl J. Borisov išsiuntimo į Rusijos Federaciją dėl pastarojo veiksmų, keliančių grėsmę Lietuvos Respublikos saugumui, Lietuvos administraciniuose teismuose buvo nagrinėjama nuo 2004 m., kai J. Borisov kreipėsi į Vilniaus apygardos administracinį teismą prašydamas panaikinti Migracijos departamento 2004 m. sausio 9 d. sprendimą „Dėl leidimo nuolat gyventi Lietuvoje neišdavimo Rusijos Federacijos piliečiui J. Borisovui, jo gyvenamosios vietos deklaravimo duomenų panaikinimo bei jo išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos“ iki 2010 m., kai Vyriausiasis administracinis teismas, prieš tai bylą tris kartus grąžinęs pirmosios instancijos teismui nagrinėti iš naujo (2006 m. birželio 30 d. nutartimi, 2008 m. lapkričio 24 d. nutartimi ir 2009 m. gruodžio 7 d. nutartimi), 2010 m. birželio 23 d. priėmė galutinį sprendimą J. Borisovo byloje. 2010 m. birželio 23 d. nutartyje Vyriausiasis administracinis teismas konstatavo, kad įrodymų, patvirtinančių J. Borisovo keliamą grėsmę Lietuvos saugumui šiuo metu nėra: visi galimi pavojai Lietuvos saugumui kildinami iš 2003-2004 m. įvykių, todėl prašymas išsiųsti J. Borisov iš Lietuvos atmestinas. Migracijos departamentas buvo įpareigotas išduoti leidimą J. Borisovui nuolat gyventi Lietuvoje. Migracijos departamento 2010 m. rugpjūčio 13 d. sprendimu J. Borisovui buvo išduotas ilgalaikio gyventojų leidimas gyventi Europos Bendrijoje.

Teismas pažymėjo, kad pasibaigus procesui dėl pareiškėjo išsiuntimo ir išdavus jam leidimą nuolat gyventi Lietuvoje, nebėra pagrindo nagrinėti bylos iš esmės, tačiau būtina nustatyti, ar klausimas vidaus institucijose išspręstas tinkamai. Teismas, apgailėstaudamas, kad procesas dėl pareiškėjo išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos užtruko ilgiau nei 6 metus, atkreipė dėmesį į Vyriausybės teiginius, kad šioje byloje dėl pareiškėjui gresiančio išsiuntimo iš Lietuvos Respublikos nesusidarė tokia teisinio netikrumo situacija, dėl kurios jis nebūtų galėjęs gyventi įprastinio privataus ir šeimos gyvenimo Lietuvoje. Pareiškėjui buvo reguliariai (kasmet) pratęsimi leidimai laikinai gyventi Lietuvoje, jis nebuvo deportuotas iš Lietuvos Respublikos, jo teisė gyventi įprastinį privatų ir šeimos gyvenimą Lietuvoje nebuvo kaip nors kitaip suvaržyta. Teismas atkreipė dėmesį ir į tai, kad Vyriausiasis administracinis teismas 2010 m. birželio 23 d. nutartyje pažymėjo, jog jeigu J. Borisovas mano, kad šios bylos nagrinėjimas užtruko per ilgai ir dėl to buvo pažeistos jo teisės, kurias inter alia garantuoja Europos žmogaus teisių konvencija, jis turi teisę įstatymų nustatyta tvarka reikalauti, kad jam būtų atlyginta padaryta žala. Taigi, Teismo manymu, padėtis, dėl kurios pareiškėjas skundėsi pagal Konvencijos 8 straipsnį buvo tinkamai ir pakankamai atitaisyta Lietuvos valdžios institucijų. Todėl Teismas, vadovaudamasis Konvencijos 37 straipsniu nutarė išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo, laikydamas, kad klausimas, dėl kurio buvo skundžiamasi, yra išspręstas.

Sanian prieš Lietuvą (Nr. 23562/05), 2011 10 18

Teismas nusprendė išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo, kadangi pareiškėjas nebepalaikė savo pareiškimo.

Pritaikius nusikalstamą veiką imituojančio elgesio modelį (toliau – NVIEM), pareiškėjas buvo nuteistas už neteisėtą narkotinių medžiagų disponavimą turint tikslą jas platinti bei pasikėsinimą platinti

narkotines medžiagas. Remdamasis Konvencijos 6 (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą) bei 13 (teisė į veiksmingą teisinės gynybos priemonę) straipsniais, pareiškėjas skundėsi, kad buvo išprovokuotas padaryti nusikaltimus, o procesas jo atžvilgiu buvo neteisingas.

Nutarime Teismas pažymėjo, kad po to, kai pareiškimas buvo perduotas Vyriausybei ir ši pateikė savo poziciją, pareiškime nurodytu adresu S. Sanianui buvo nusiųstas laiškas, nurodant terminą pastaboms ir teisingo atlyginimo reikalavimui pateikti. Vyriausybei informavus Teismą, kad pareiškėjas vėl padarė nusikaltimą ir atlieka laisvės atėmimo bausmę, Teismas, persiųsdamas laišką į pareiškėjo kalėjimo vietą, nustatė naują terminą pastaboms bei teisingo atlyginimo reikalavimui pateikti, tačiau jokio atsakymo nebuvo gauta.

Atsižvelgęs į tai, kad nebuvo jokių ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių šią bylą reikėtų nagrinėti toliau, Teismas vienbalsiai nusprendė išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktą.

Alzuhari prieš Lietuvą (Nr. 16688/06), 2011 10 18

Savo pareiškime, remdamasis Konvencijos 5 straipsnio (teisė į laisvę ir saugumą) 1 dalimi, pareiškėjas skundėsi, kad kol buvo sprendžiamas jo išsiuntimo iš Lietuvos į Iraką klausimas, jam buvo neteisėtai apribota laisvė, be to, pažeidžiant Konvencijos 5 straipsnio 4 dalį, jam buvo užkirstas kelias veiksmingai ginčyti sulaikymo teisėtumą, nes teismai rėmėsi įslaptinta informacija dėl pareiškėjo keliamo pavojaus valstybės saugumui. Taip pat pareiškėjas tvirtino, kad proceso, kurio metu buvo sprendžiamas sulaikymo teisėtumo klausimas, trukmė buvo per ilga ir neatitiko Konvencijos 5 straipsnio 4 dalies reikalavimų.

Po to, kai pareiškimas buvo perduotas Vyriausybei, pareiškėjo advokatas informavo Teismą, kad yra praradęs ryšį su pareiškėju. Pastebėtina, kad Teismo parengtoje faktų santraukoje buvo nurodyta, kad pareiškėjas grįžo į Iraką.

Pažymėjęs, kad pareiškėjo buvimo vieta jam nėra žinoma, Teismas nusprendė, kad pareiškėjas nebetikina palaikyti savo peticijos. Atsižvelgęs į tai, kad nebuvo jokių ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių šią bylą reikėtų nagrinėti toliau, Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalimi, vienbalsiai nusprendė išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo.

Jakimčikas prieš Lietuvą (Nr. 15518/08), 2011 12 13

2011 m. rugsėjį Teismas buvo perdavęs Lietuvos Respublikos Vyriausybei Vytauto Jakimčiko pareiškimą (Nr. 15518/08), pateiktą dar 2007 metais, kuriame pareiškėjas skundėsi, kad valstybė pažeidė Konvenciją, suteikdama leidimą privačiai įmonei pastatyti katilinę prie daugiabučio gyvenamojo namo bei šildymui naudoti, pareiškėjo teigimu, nuodingąją medžiagą - skalūnų alyvą. Pareiškėjas tvirtino, kad, katilinė buvo pastatyta be daugiabučio namo gyventojų sutikimo, be to, įrengus katilinę prie gyvenamojo namo ir ėmus ją kūrenti skalūnų alyva, pablogėjo daugelio namo gyventojų sveikata.

Nors pareiškėjas, pateikdamas savo skundus, rėmėsi Konvencijos 1 Protokolo 1 straipsniu (nuosavybės apsauga), Konvencijos 6 (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą) bei 13 (teisė į veiksmingą teisinės gynybos priemonę) straipsniais, Teismas buvo nusprendęs šią bylą nagrinėti Konvencijos 8 (teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą) straipsnio požiūriu. Pastebėtina, kad Teismas, aiškindamas Konvencijos 8 straipsnį, ne kartą jį yra susijęs su pareiškėjų teisėmis į sveiką aplinką.

Teismui perdavus pareiškimą Vyriausybei ir pateikus klausimus bylos šalims, pareiškėjo žmona informavo Teismą, kad jos vyras V. Jakimčikas yra miręs ir kad ji neketina tęsti proceso. Atsižvelgęs į tai, kad pareiškėjo artimieji neketina palaikyti peticijos, taip pat į tai, kad nebuvo jokių ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių šią bylą reikėtų nagrinėti toliau, Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalimi, vienbalsiai nusprendė išbraukti pareiškimą iš bylų sąrašo.

Vainorius prieš Lietuvą (Nr. 15568/08), 2013-02-12

Pareiškėjas E. Vainorius, remdamasis Konvencijos 3 straipsniu (kankinimo uždraudimas), skundėsi dėl jo orumą žeminančių kalinimo sąlygų Šiaulių ir Lukiškių tardymo izoliatoriuose. Dėl įvairių su tuo susijusių pažeidimų pareiškėjas bylinėjosi Lietuvos teismuose, ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas buvo jam priteisęs 2 500 litų neturtinei žalai atlyginti.

Į Teismą pareiškėjas kreipėsi dar 2008 m., byla Vyriausybei buvo perduota ir pozicija pateikta 2011 m. Vadovaudamasis Teismo reglamentu Teismas buvo nurodęs pareiškėjui susirasti teisinį atstovą, o pareiškėjas prašė atidėti terminą atsikirtimams ir teisingo atlyginimo reikalavimams pateikti. Teismas keletą kartų terminą pratęsė, tačiau pareiškėjas taip ir neatsiliepė. Taigi, nusprendęs, kad pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalį galima laikyti, jog pareiškėjas nebetina palaikyti savo peticijos, ir nėra ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos protokoluose apibrėžtų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių reikėtų tęsti bylos nagrinėjimą, Teismas vienbalsiai nutarė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo.

Trečiokienė prieš Lietuvą (Nr. 54192/09), 2014 11 18

Pareiškėja skundėsi, kad valstybės institucijos neatliko veiksmingo jos sūnaus žūties aplinkybių tyrimo, be to, kad ikiteisminis tyrimas, kuris truko daugiau nei šešerius metus, buvo pernelyg ilgas. Teismas buvo nusprendęs bylą nagrinėti pagal Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – Konvencija) 2 straipsnį (teisė į gyvybę) ir vertinti, ar pareiškėjos sūnaus mirties aplinkybių tyrimas atitiko teisės į gyvybę procesinius reikalavimus.

Nutarime išbraukti peticiją iš bylų sąrašo Teismas pažymėjo, kad po to, kai peticija buvo perduota Vyriausybei ir ši pateikė savo poziciją, pareiškėjai buvo nustatytas terminas savo pastaboms ir teisingo atlyginimo reikalavimams pateikti. Pareiškėja per nurodytą terminą neatsakė. Vėliau tiek pareiškėjai, tiek jos advokatei buvo priminta apie praleistą terminą įspėjus apie tai, kad peticija gali būti išbraukta iš bylų sąrašo, jei pareiškėja nebetina jos palaikyti, tačiau V. Trečiokienė daugiau nesusisiekė su Teismu.

Atsižvelgęs į tai, kad nebuvo jokių ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių šią bylą reikėtų nagrinėti toliau, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalimi, Teismas vienbalsiai nusprendė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo.

Radiukevičius prieš Lietuvą (Nr. 44376/06), 2015 03 31

Šioje byloje pareiškėjas, uždarnosios akcinės bendrovės direktorius, dar 2003 m. pripažintas kaltu dėl apgaulingo apskaitos tvarkymo, skundėsi, kad, Lietuvos teismams nustačius, jog jis serga psichikos liga ir nusikaltimą padarė būdamas nepakaltinamas, bei pritaikius priverčiamąsias medicinos priemones – stacionarinį stebėjimą psichikos sveikatos priežiūros įstaigoje, jo gydymas Valstybinės teismo psichiatrijos tarnybos Utenos ekspertiniame skyriuje bei Vilniaus miesto psichikos sveikatos centre prilygo nežmoniškam ar orumą žeminančiam elgesiui, pažeidžiant Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – Konvencija) 3 straipsnio nuostatas. Be to, pareiškėjo teigimu, gydymo Vilniaus miesto psichikos sveikatos centre metu iš jo buvo atimta laisvė, pažeidžiant Konvencijos 5 straipsnio 1 dalies e punkto reikalavimus, nes teismas, spręsdamas dėl priverčiamosios medicinos priemonės taikymo pareiškėjui pratęsimo, rūšies pakeitimo ar panaikinimo, praleido įstatyme numatytą 6 mėnesių terminą. Teismas, atsižvelgdamas į pareiškėjo teiginius, kad Lietuvos Aukščiausiasis Teismas atsisakė nagrinėti pareiškėjo skundą, o valstybės garantuojama teisinė pagalba buvo neveiksminga, taip pat buvo nusprendęs vertinti, ar pareiškėjui buvo užtikrinta teisė į teisingą bylos nagrinėjimą pagal Konvencijos 6 straipsnio (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą) 1 dalį.

Teismui 2012 m. gruodžio 14 d. perdavus bylą Vyriausybei, pareiškėjo, kad pareiškėjas 2012 m. kovo 1 d. mirė. Nors pareiškėjo motina Liudmila Radiukevič išreiškė pageidavimą palaikyti peticiją, Vyriausybei 2014 m. rugsėjo 25 d. pateikus pastabas dėl bylos priimtimumo ir esmės, ji nustatytu terminu, t.y. 2014 m. lapkričio 6 d., Teismui nepateikė nei teisingo atlyginimo reikalavimų bei pastabų dėl Vyriausybės pozicijos, nei prašymo pratęsti Teismo nustatytą terminą. 2014 m. gruodžio 4 d. raštu, kurį Teismas išsiuntė registruotu paštu, pareiškėjo motinai buvo pranešta, kad pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalį peticija gali būti išbraukta iš Teismo bylų sąrašo, nes terminas pateikti pastabas bei

reikalavimus baigėsi, o prašymas jį pratęsti negautas. Pastebėdamas, kad pareiškėjo motina minėtą įspėjimą gavo 2014 m. gruodžio 17 d., tačiau nepateikė jokio atsakymo, Teismas nusprendė, kad ji sūnaus peticijos palaikyti nebepageidauja. Teismo nuomone, niekam nebepalaikant peticijos ir nesant priežasčių, dėl kurių tolesnis jos nagrinėjimas būtų būtinas gerbiant Konvencijoje ir jos protokoluose įtvirtintas žmogaus teises, byla buvo išbraukta iš Teismo bylų sąrašo pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalį.

Wahl prieš Lietuvą (Nr. 43062/08), 2016 02 23

Teismas nutarimu išbraukė iš bylų sąrašo peticiją, kurioje pareiškėja skundėsi Konvencijos garantuojamos teisės į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą pažeidimu (8 straipsnis), dėl to, kad pareiškėja neturėjo galimybės savo pavardę lietuviškuose asmens dokumentuose – konkrečiai Lietuvos Respublikos piliečio pase ir Lietuvos Respublikos išduotame santuokos liudijime – įrašyti kaip „Wahl“.

Nutarime Teismas pažymėjo, kad po to, kai peticija buvo perduota Vyriausybei ir ši pateikė savo poziciją dėl peticijos priimtimumo ir esmės, pareiškėjai buvo persiūsta Vyriausybės pozicija kartu nurodant terminą savo pastaboms pateikti. Teismo kanceliarija negavo pareiškėjos atsakymo, todėl registruotu laišku pareiškėjai buvo priminta apie praleistą terminą ir ji buvo įspėta apie tai, kad peticija gali būti išbraukta iš bylų sąrašo, jei pareiškėja nebektina jos palaikyti, tačiau L. Wahl daugiau nesusisiekė su Teismo kanceliarija.

Atsižvelgęs į tai, kad nebuvo jokių ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių šią bylą reikėtų nagrinėti toliau, Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalimi, vienbalsiai nusprendė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo, nusprendęs, kad pareiškėja nebektina palaikyti savo peticijos.

Semėnas prieš Lietuvą (Nr. 42233/11), 2016 09 13

Šaulys prieš Lietuvą (Nr. 43635/13), 2016 09 13

Vaivada prieš Lietuvą (Nr. 48303/13), 2016 09 13

Pareiškėjas B. Semėnas, remdamasis Konvencijos 3 straipsniu (kankinimo uždraudimas), skundėsi dėl netinkamų kalinimo sąlygų Lukiškių tardymo izoliatoriuje ir Vilniaus apskrities vyriausiajame policijos komisariate. Dėl to, kad 76 dienas pareiškėjas buvo laikomas Lukiškių tardymo izoliatoriuje nepatenkinamomis sąlygomis, Lietuvos teismai buvo jam priteisę 580 eurų neturtinei žalai atlyginti.

Pareiškėjas R. Šaulys, remdamasis Konvencijos 3 straipsniu (kankinimo uždraudimas), skundėsi dėl netinkamų kalinimo sąlygų Lukiškių tardymo izoliatoriuje ir dėl pablogėjusios sveikatos. Dėl to, kad 203 dienas pareiškėjas buvo laikomas perpildytose kamerose, Lietuvos teismai buvo jam priteisę 1 014 eurų neturtinei žalai atlyginti.

Pareiškėjas R. Vaivada, remdamasis Konvencijos 3 straipsniu (kankinimo uždraudimas), skundėsi dėl netinkamų kalinimo sąlygų Šiaulių tardymo izoliatoriuje. Lietuvos teismai buvo jam priteisę 58 eurus neturtinei žalai atlyginti.

Į Teismą pareiškėjas B. Semėnas kreipėsi 2011 m., o pareiškėjai R. Šaulys ir R. Vaivada - 2013 metais. Teismas atkreipė dėmesį į tai, kad pareiškėjai B. Semėnas ir R. Šaulys atsikirtimų ir teisingo atlyginimo reikalavimų nepateikė, o termino pratęsti jie neprašė. Po to, kai 2014 m. Teismą pasiekė žinia apie pareiškėjo R. Vaivados mirtį, Teismas kelis kartus kreipėsi į jo atstovą su prašymu informuoti, ar yra asmuo, kuris norėtų palaikyti pareiškėjo peticiją tolimesniame bylos nagrinėjime, tačiau niekas neatsiliepė.

Taigi, nusprendęs, kad pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalį galima laikyti, jog pareiškėjai (pareiškėjo R. Vaivados atveju - jo įpėdiniai) nebektina palaikyti savo peticijos, ir nėra ypatingų aplinkybių, susijusių su Konvencijoje ir jos protokoluose apibrėžtų žmogaus teisių gerbimu, dėl kurių reikėtų tęsti bylos nagrinėjimą, Teismas vienbalsiai nutarė išbraukti aukščiau nurodytas peticijas iš bylų sąrašo.

Petrulevič prieš Lietuvą (Nr. 61084/11), 2017 01 24

Pareiškėjas, remdamasis Konvencijos 3 straipsniu (kankinimo uždraudimas), skundėsi dėl netinkamų įkalinimo sąlygų Lukiškių tardymo izoliatoriuje.

Nutarime Teismas pažymėjo, kad pareiškėjas neatsakė į Teismo laiškus, kuriais jis buvo įspėtas, jog suėjo nustatytas terminas savo pastaboms dėl Vyriausybės pozicijos pateikti, ir kad nebuvo gautas prašymas terminui pratęsti. Pareiškėjas buvo informuotas, kad peticija gali būti išbraukta iš bylų sąrašo pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktą. Nusprendęs, kad pareiškėjas nebetina palaikyti savo peticijos ir nesant ypatingų aplinkybių, dėl kurių peticijos nagrinėjimas būtų reikalingas gerbiant Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintas žmogaus teises, Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktu, vienbalsiai nusprendė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo.

Vitienė prieš Lietuvą (Nr. 65611/10), 2017 02 21

Teismas nutarimu išbraukė iš bylų sąrašo peticiją, kurioje pareiškėja, remdamasi Konvencijos 6 straipsnio 1 dalimi (teisė į teisingą bylos nagrinėjimą), skundėsi dėl to, kad buvo verčiama duoti parodymus prieš save.

Pareiškėja buvo nuteista už tai, kad ikiteisminio tyrimo byloje dėl Darbo partijos apgaulingo buhalterinės apskaitos tvarkymo apklausama kaip liudytoja apie galimai jos padarytas nusikalstamas veikas ir įspėta dėl baudžiamosios atsakomybės už melagingų parodymų davimą, davė melagingus parodymus. G. Vitienės teigimu, tokie nacionalinių teismų sprendimai buvo neteisėti, nepagrįsti bei priimti pažeidžiant esmines baudžiamojo proceso kodekso nuostatas, nes, jos nuomone, ji turėjo būti apklausta ne kaip liudytoja, o kaip įtariamoji.

Nutarime Teismas pažymėjo, kad perdavus peticiją Vyriausybei ir šiai pateikus savo poziciją dėl peticijos priimtumo ir esmės, Teismo kanceliarija nesulaukė pareiškėjos atsakymo į laišką (pareiškėja neatsiėmė laiško pašte), kuriuo buvo įspėta, jog jai nustatytas terminas pateikti savo pastabas baigėsi. Atkreipiant dėmesį, jog pareiškėja nepateikė prašymo terminą pratęsti, ji buvo įspėta, kad peticija gali būti išbraukta iš bylų sąrašo pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalį.

Nusprendamas, kad pareiškėja nebetina palaikyti savo peticijos ir nesant ypatingų aplinkybių, dėl kurių peticijos nagrinėjimas būtų reikalingas gerbiant Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintas žmogaus teises, Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalimi, vienbalsiai nusprendė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo.

Bartaševičius prieš Lietuvą (Nr. 67441/13), 2017 04 04

Pareiškėjas, remdamasis Konvencijos 8 straipsniu (teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą), jam esant pataisos namuose skundėsi dėl atsisakymo skirti ilgalaikius pasimatymus su sutuoktine, atliekančia laisvės atėmimo bausmę, o ypatingai dėl pasimatymų intervalų.

Nutarime Teismas pažymėjo, kad pareiškėjas neatsakė į Teismo laiškus, kuriais jis buvo įspėtas, jog suėjo nustatytas terminas savo pastaboms dėl Vyriausybės pozicijos pateikti, ir kad nebuvo gautas prašymas terminui pratęsti. Pareiškėjas buvo informuotas, kad peticija gali būti išbraukta iš bylų sąrašo pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktą. Nusprendęs, kad pareiškėjas nebetina palaikyti savo peticijos ir nesant ypatingų aplinkybių, dėl kurių peticijos nagrinėjimas būtų reikalingas gerbiant Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintas žmogaus teises, Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktu, vienbalsiai nusprendė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo.

Pukelis prieš Lietuvą (Nr. 2052/10), 2017 04 04

Pareiškėjas, remdamasis Konvencijos 8 straipsniu (teisė į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą), skundėsi, kad jo teisė į privataus gyvenimo gerbimą buvo pažeista, nes jam remiantis įslaptinta informacija, su kuria neturėjo teisės susipažinti nei jis, nei jo gynėjas, buvo taikomos prevencinės priemonės pagal Lietuvos Respublikos organizuoto nusikalstamumo užkardymo įstatymą.

Nutarime Teismas pažymėjo, kad pareiškėjas neatsakė į Teismo laiškus, kuriais jis buvo įspėtas, jog suėjo nustatytas terminas savo pastaboms dėl Vyriausybės pozicijos pateikti, ir kad nebuvo gautas prašymas terminui pratęsti. Pareiškėjas buvo informuotas, kad peticija gali būti išbraukta iš bylų sąrašo pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktą. Nusprendęs, kad pareiškėjas nebetina palaikyti savo peticijos ir nesant ypatingų aplinkybių, dėl kurių peticijos nagrinėjimas būtų reikalingas gerbiant Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintas žmogaus teises, Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktu, vienbalsiai nusprendė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo.

Lavrenov ir kiti prieš Lietuvą (Nr. 15202/11), 2017 04 04

Pareiškėjai, remdamiesi Konvencijos Pirmojo protokolo 1 straipsniu (nuosavybės apsauga), skundėsi dėl to, kad jų nuosavybės teisės iki šiol neatkurtos ir jie negali gauti kompensacijos, taip pat dėl nuosavybės teisių atkūrimo proceso trukmės.

Nutarime Teismas pažymėjo, kad pareiškėjai neatsakė į Teismo laiškus, kuriais jie buvo įspėti, jog suėjo nustatytas terminas savo pastaboms dėl Vyriausybės pozicijos pateikti, ir kad nebuvo gautas prašymas terminui pratęsti. Pareiškėjai buvo informuotas, kad peticija gali būti išbraukta iš bylų sąrašo pagal Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktą. Nusprendęs, kad pareiškėjai nebetina palaikyti savo peticijos ir nesant ypatingų aplinkybių, dėl kurių peticijos nagrinėjimas būtų reikalingas gerbiant Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintas žmogaus teises, Teismas, remdamasis Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punktu, vienbalsiai nusprendė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo.

Bykova ir Makhotkina prieš Lietuvą (Nr. 10462/10), 2017 04 25

Teismas paskelbė nutarimą, kuriuo pareiškėjų prašymu išbraukė peticiją iš savo bylų sąrašo. Pareiškėjos, Rusijos pilietės, remdamosi Konvencijos Pirmojo protokolo 1 straipsniu (nuosavybės apsauga), skundėsi dėl to, kad joms 2005 m. sumokėjus dideles pinigų sumas „UAB Sabonio klubas ir partneriai“ už pastatų statybą Preiloje, Lietuvos teismai nustatė, jog šie pastatai turi būti nugriauti. Pareiškėjos teigė, jog negali gauti kompensacijos už sumokėtas sumas.

Pareiškėjų skundas buvo perduotas Lietuvos Vyriausybei. Rusijos Vyriausybei taip pat buvo pranešta apie pareiškėjų bylą. 2017 m. balandžio 20 d. Rusijos Vyriausybė pranešė Teismui, kad neketina dalyvauti šioje byloje.

2017 m. kovo 9 d. pareiškėjos informavo Teismą, kad jos atsisako savo peticijos, nes neseniai joms buvo gražinta pagrindinė dalis sumų, sumokėtų UAB „Sabonio klubas ir partneriai“. Pareiškėjos taip pat tikisi, kad klausimas dėl likusių sumų bus teisingai išspręstas pagal Lietuvos teisę.

Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta pirmiau, bei nusprendęs, kad pareiškėjos nebetina palaikyti savo peticijos Konvencijos 37 straipsnio 1 dalies a punkto požiūriu, nesant ypatingų aplinkybių, dėl kurių peticijų nagrinėjimas būtų reikalingas gerbiant Konvencijoje ir jos Protokoluose įtvirtintas žmogaus teises, Teismas vienbalsiai nusprendė išbraukti peticiją iš bylų sąrašo.